

[Thestrup.]

abort, er dem, hos hvem man ikke finder grundene tilstrækkelig stærke til det.

Betragtningerne i betænkningen om, at der i mange tilfælde bliver udøvet et pres, bliver, så vidt jeg erindrer, begrundet med de erfaringer, man har fra de forskellige mødrehjælpsinstitutioner og fra lægernes side.

Hr. Per Dich sagde, at det skal være kvinden alene, der træffer afgørelsen. Jeg har i tilstrækkelig grad argumenteret for mit synspunkt, som er, at der står to hensyn over for hinanden: på den ene side hensynet til kvindens frihed til at afgøre det, på den anden side hensynet til fosteret. Her er det således, at afgørelsen af, hvilket hensyn der er det overvejende, træffes af det mest sagkyndige udvalg, man næsten kan tænke sig. Jeg kan ikke se, det kan gøres på en bedre måde.

Endvidere sagde hr. Per Dich, at det var de socialt svagt stillede, som trak nitter her. Jeg tror ikke, det er rigtigt. Det er netop de socialt svagt stillede, som bestemmelserne imødekommer eller skulle imødekomme. Jeg kan ikke tro andet, end at de socialt svagt stillede som regel vil være dem, der falder ind under de bestemmelser i loven, der giver adgang til abort.

Karlskov Jensen: Hr. Per Dich, og jeg tror også hr. Falk Hansen, var inde på, hvad hr. Henry Christensen havde udtalt ved behandlingen af den nugældende lov i 1970 i forbindelse med folkeafstemningen. Jeg forstår ikke rigtig, at man trækker det frem på den måde. Så vidt jeg er orienteret, var det, hr. Henry Christensen gjorde opmærksom på ved den lejlighed, at man efter hans opfattelse ikke kunne gå ind for et lovforslag og samtidig skrive under på et ønske om at få det sendt ud til folkeafstemning, fordi hele folkeafstemningsinstitutionen bygger på det forhold, at en vedtagen lov kan sendes ud til prøvelse, eventuelt underkendelse, ved en folkeafstemning. Det må da under alle forhold være et korrekt synspunkt, som hr. Henry Christensen gav udtryk for dengang, og som vi absolut deler.

Med hensyn til spørgsmålet om at lægge en eventuelt vedtagen lov af den karakter, som er til behandling her, ud til en folkeafstemning kan jeg kun sige, at venstre som parti er imod fri abort. De enkelte medlemmer kan

jeg naturligvis ikke forpligte på forhånd med hensyn til underskrift for at kræve folkeafstemning.

Hr. Per Dich sagde, at man hverken løser problemet ved oplysning eller ved at indskærpe et ansvar, Nej, det mener jeg heller ikke, og det gav jeg heller ikke udtryk for i mit første indlæg. Men jeg mener, at vi vel egentlig alle kunne være fælles om at prøve på at indsnævre det antal uønskede svangerskaber, det drejer sig om. Alle vedne, hvor man kan skære nogle fra eller holde nogle borte, må det da være noget positivt. Det er ud fra den betragtning, jeg sagde, at jeg gerne ville være med til at pege på de muligheder, vi havde for at indsnævre problemet.

Hr. Falk Hansen siger, at afstanden mellem os er for stor. Det kan jeg jo ikke sige andet til, end at det er åbenbart, at vi har forskellige opfattelser af det spørgsmål. Men når hr. Falk Hansen siger, at han må vende sig meget skarpt imod, at jeg nævner ordet „adoption“ i forbindelse med lovforslaget her, og at det er helt uantageligt at sætte nogle til at føde børn for andre for at løse det problem — jeg tror, det var sådan, ordene faldt — er det absolut en misforståelse, i hvert fald af det, jeg mente. Det, som jeg tænkte på i den forbindelse, er, at i tilfælde af, at en kvinde i forvejen har født 4 børn og ikke mener at kunne tage ansvaret for yderligere et barn, som er undervejs, står man i realiteten over for valget mellem at dræbe det barn eller eventuelt tilbyde det et hjem. Så er det dog et spørgsmål, om det er holdbart at sige: nej, det liv skal udslettes, på trods af at der måske er adskillige, der gerne ville have det. Det var i den forbindelse, jeg nævnte det, og jeg sagde udtrykkelig, at det naturligvis ikke løser nogen problemer. Det var igen et forsøg på at mindske antallet af de ulykkelige tilfælde, som vi i alle tilfælde ender med en hel del af.

Dette sammen med oplysningerne om de sociale hjælpeforanstaltninger osv., som samfundet stiller til rådighed, mener jeg bør indgå i den oplysning, som den svangre kvinde modtager på det tidspunkt, og det gør det vel også i en vis udstrækning.

Else-Merete Ross: Jeg forstod, at hr. Per Dich ikke tillagde forældres og skoles seksualoplysning og oplysning om præventive